

25-ий ОКТОМВРИЙ,

Днесъ чакъ доде отъ позицията капитанъ Мерчански, го го задържале нѣкакви си писменни, канцеларски, дълги широки работи. Вчара цѣль день прескарахъ въ къщи и справихъ дневниците си; добродушния домакинъ ме нахрани домашенъ обѣдъ, въ когото главната роль играеше кокошка: и супата кукошка и печеното кокошка, съ една на всичко кокошка; подадохъ освѣтъ това ракия и сладко. Ръгването си за Търново назначихме за сутрѣшната. За обѣдъ опяхме въ Русско Българския ресторанъ, дѣто набутахме Българска компания офицере отъ Волинския полкъ; отъ тѣхъ 5 души миналата година въ Сърбия; тѣ всички ме знахтъ, тѣхъ до дѣто да се похваликажемъ и размѣнимъ въспоминанията и, веустихмѣ какъ се мина времето, чакъ привѣчеръ се разоидохме; тукъ бѣше и музиката му, хорото му, работитѣ му.

26-ий ОКТОМВРИЙ.

Тръгнахмѣ отъ Гасрово въ 10 часа, на едни кола съ три добри коне; пяхъ до градеца Дръново вземахмѣ за 2 1/2 часа време; това е прилизително половината на пътя. Въ Дръново спрѣхмѣ на единъ часъ да си поотпочинатъ конетѣ. Тукъ е расположенъ Орловския полкъ; отдавна трѣбваше да се даде почивка на тоя сиистинна юнашки полкъ. Въ хана, дѣто свърнахмѣ съ Мерчански да му хвърлимъ по една, срѣшнахмѣ се съ офицеретѣ на полка га че съ роднинитѣ си; начена се взаимна черпеница съ доста добро мѣстно вино; офицерството ни придумвае да останемъ прѣзъ нощта, нѣ на това се неможихмѣ съгласимъ.

Въ Търново стигаме надвечеръ и се спираме въ хана, който имаше нѣкаква извѣстность; тоя ханъ го държи една май прекарала, въ още е жива, българка, която се ползувала нѣкога си отъ покровителството на Търновския паша; Българката е казватъ Бѣла Бона. Номеритѣ се държжтъ доста чисто, готвжтъ и обѣдъ, но обѣда не вкусенъ, а Бѣла Бона се слави съ доброто си бѣло вино.

До дѣто да се нарѣди Мерчански и да си прегледа нѣщата, азъ мръднахъ въ близката гостилница да пообѣд-